

את המגמות הניציות בארצות-הברית. כי יום, עמדה ניצית ותמיכה בישראל הן מילים נרדפות.

אך חשוב יותר: אנשי-ההסברה הישראליים היו בטוחים כי סוף-סוף ניתן להם לשכנע את הציבור האמריקאי בצידקת טענתם העיקרית: שישראל היא המיבצר האמריקאי הבטוח היחיד במרחב. רק יש-ראל יכולה לפעול כשומר של אמריקה, במיוחד התיכון, ולכן כדאי לאמריקאים, לטובתם שלהם עצמם, לספק לישראל כסף ונשק בכמויות בלתי-מוגבלות.

צה"ל לא יוזמן. השבוי נתברר כי האמריקאים קלטו רק את מחצית המסר - והסיקו מסקנה שונה לגמרי.

ממשלת-ישראל נדהמה לשמוע, כי ארץ-צות-הברית עומדת לבצע עסקת-נשק כבדי-רה לטובת מצריים - קרוב לאלף טנקים, קרוב למאה מטוסי-קרב מעולים. הסיבה הרשמית: להתחיל את הנשק הי-סובייטי שבידי הצבא המצרי.

המטרה האמיתית היא להפוך את מצריים לשומר האמריקאי בשתי זירות: בר-מרחב המוסלמי וברחבי אפריקה.

המצרים ביקשו לקבל מינוי זה מזמן.

אך כל חברי הקואליציה שמחו להצטרף אליה, ליהנות מחלוקת-שלל ולקטוף את פירותיה.

מישחק כפול. במשך שנתיים וחצי, ובעיקר במשך השבועות האחרונים, יכלו "הסרבנים" לשחק מישחק-כפול. הם הרו-פיעו בכל הזדמנות כמי שמעדיפים את המצטרף על פני אינטרס אישי, וכמי שמצ-ביעים נגד התיקון, תוך גבורה אישית עילאית.

זה היה אפשרי, כל עוד היו בטוחים שהתיקון יעבור גם בלי קולותיהם, או שאגודת-ישראל תוותר על פרוץ השטר. השבוע התברר שתי תיקנות אלה, הגיע רגע האמת - פשוטו כמשמעו.

היו שהסיקו מכך מסקנה פשוטה וגלוי-ייה. ח"כ יצחק ברמן, איש המפלגה הלי-ברלית, שהוא אדם הגון, הודיע שיצביע בעד התיקון, למרות שהוא מתנגד לו, ביגלל מחויבותו המיפלגתית והקואליצי-ונית.

אך היצאנים הפוליטיים לא היו מסוגלים לכך. הם רצו להמשיך במישחק. ולכן המציאו לעצמם תפקיד חדש הנאנסים-מרצון, הם התחננו: "אינסו אותנו!" תכפס וזל. אהוד אולמרט וחבר-מר-

העם

השחיתות החדשה

איפה הימים הטובים, כאשר השחיתות נמדדה בכמה אלפי דולרים?

כדאי היה להיות ידיר של בגין? קבע בסיגנון לגלגני בעל-טור בעיתון-הערב הבריטי הנפוץ איוונינג סטאנדארד. הוא התכוון לעיסקה התמוהה, שבה הפך ליאון טאמאן, קרובו של ידיר אחר של מנחם בגין, נסים גאון, למחוזך בעיסקי-נפט בין ישראל ומצרים.

העיתון הבריטי מציין שטאמאן הוא בעיקר יצואן של תרופות מבריטניה לעולם השלישי, ולא עסק מעולם בעיסקי-נפט. מכאן המסקנה.

באותו זמן רועש וגועש עולם-העסקים הישראלי סביב עיסקה, הקשורה בשמו של ידיר אחר של מנחם בגין, יעקב מרידור, מי שקדם לו בתפקיד מפקד האירגון-הצב-אי-הלאומי.

בתיווכו של מרידור נמסרה עיסקה של קרוב ל-15 מיליארד לירות להברות-בגין אירופיות, שבהן שמורים מקומות של כבוד ליורדים מישראל ולדמויות יהודיות שונות. סביב העניין התפתחה קטטה-ירבתי בין דויד לוי, שר-השיכון, ובין הבונים הישראליים וח"כים מן האופוזיציה, הטור-נים כי לחברות האירופיות אין מיומנות בשטח זה, וכי לעיסקה כולה יש מניעים בלתי-עסקיים.

באותו שבוע נתגלה כי שר-החקלאות, אריק שרון, גרם לשואה בחקלאות הישראליה, שהיתה פעם פאר המשק הלאומי. לדברי החקלאים, מזניח שרון נושא זה, אינו מתעניין בו, ומשקיע את מיטב זמנו בתככים פוליטיים ובענייני התחלואות, אך באותה שעה מוצא אריק זמן לטפל בחוותו הפרטית, אחד המיפעלים החקלאיים הגדולים ביותר בארץ, הממשיכה להיות כבעלותו ובניהולו.

גם בעיית העסקים האישיים של הצמרת החדשה של משרד-האוצר לא נפתרה. מדי פעם מתפרסמות ידיעות האומרות כי איש זה או אחר בצמרת זו עדיין קשור בחברות-השקעה, שריווחיהן מושפעים, כמוכב, מכל החלטת של האוצר. מצב כזה לא יתכן בשום מדינה דמוקרטית, ולוא רק ביגלל החשש שמא יחשוד מישוהו שראשי האוצר מנצלים את המידע שבר-שותם כדי להפיק מכך רווחים פרטיים. פעם נפל ראש-ממשלה בישראל ביגלל חשבון קטן של דולרים בחו"ל. זה היה לפני פחות משלוש שנים.

הממשלה

"אינסו אותנו!"

לא הפלה ולא אונס, אלא מעשה של זנות

"תחילה דיברו על הפלה, ועכשיו מדבר-ים על אונס", העירה חברת-הכנסת אסתר הרליץ.

למעשה לא היה זה גם אונס, המונח המקובל למעשה הוא זנות.

שני העורמות. במרכז הפרשה עמדו כמה חברי-הכנסת, שהצליחו במשך זמן רב ליהנות משני העולמות: גם לתמוך בקואליציה המבוססת על כפייה דתית חסרת-תקדים, וגם להופיע בעיני הציבור כליברלים יפיינפש, המתנגדים לכפייה.

היה זה מישחק בלתי-מוסרי מעיקרו. כי כל חברי-הכנסת של הקואליציה - החל בשמואל תמיר וכלה בתלמידו-איובו, אהוד אולמרט - הצטרפו לקואליציה הי-קיימת על-סמך הסכם מפורש עם אגודת-ישראל, שכלל את ביטול הסעיף 5 בחוק-ההפלות (הפלות מטעמים סוציאליים).

מי הצטרף לקואליציה בתנאים אלה, העמיד את עצמו מראש לפני הברירה: להפך חוזה כתוב או להצביע בעד איסור-ההפלות. לגבי אדם ליברלי, שני הדברים הם בלתי-מוסריים בעליל.

מרידור קיבל את התפקיד אחרי הריגתו של דויד ("ב"ח") רזיאל, המפקד הקודם, בפעולה מטעם המודיעין הבריטי נגד המרד הלאומי הפרוגרמני בעיראק. הוא מסר את התפקיד לבגין, אחרי שזה הגיע לארץ והשתחרר משירות הצבא הפולני.

המבין

דני אמיר וחבריו בהפך גנה לחשן שיחורום של נערים תושבי הגדה-המערבית, שנעצרו בעת המאורעות באוניברסיטת בר-אילן.

לא התכחש לחתימה, וכולם עומדים מאחורי החלטתם שלא לשרת בשטחים. אני יודע שכולם עושים זאת באופן חופשי, ולא בגלל שהתחייבו מראש."

הקבוצה כוללת תלמידים ותלמידות מ-תל-אביב, מראשון-לציון, מפתח-תיקוה, מבתיים, מבאר-שבע, ממעגן-מיכאל וממקור-מות אחרים. חברי הקבוצה שהתראינו מדגישים כי הם מדברים בשם עצמם ולכל אחד מחבריהם מניעים משלו להצטרפותו לצה"ל.

"במשך 12 השנים האחרונות ניסו להפוך את הכיבוש לעובדה קיימת", מסביר ארי רון. "בחורים צעירים, המתנגדים כמונו לאמצעי-דיכוי, הלכו לשרת בשטחים, כי הציגו להם את הכיבוש כמצב זמני, ש-ביטחון-המדינה מצדיק אותו. אבל הלכה למעשה כל הפעולות שנעשו היו בכיוון של סיפוח-השטחים, והדיכוי רק שירת מטרה זו."

"אני יודע שרבים אינם מסכימים עם הצעד שלנו, כי בשבילם החוק ומילוי אחר פקודות צה"ל הם דברים קדושים", מסביר גיא. "להם אני אומר: המפקדים והפקודות עצמן הן כיום פוליטיים, מדי-ניות צה"ל מבטאת כיום דיעות של חלק מסויים מתוך הקשת הפוליטית. לכן, היום יותר מתמיד, צריך אדם לשמור על השלמות (המשך בעמוד 46)

שוער

דני שיחק כשוער בקבוצת הנוער של מכבי-הרצליה. הוא הפסיק לשחק בשל בעיות רפואיות.

Oil's well that ends well for Begin's friend

IT PAYS to be friends with Menachem Begin. I can reveal that in a remarkable deal Leon Tanman, a British friend of the Israeli Prime Minister, is to be an unlikely beneficiary of the recent hand-back of the Egyptian oil fields in the Gulf of Suez.

previously restricted his activities to marketing pharmaceutical goods to the third world, and Elsenberg, who has a hand in electronics, the oil venture is a new one. So it seems perhaps a trifle curious that they should be chosen to handle a deal for the flow of oil to Israel that has been

קטע ב"איוונינג סטאנדארד"

כדאי להיות ידיר של מנחם בגין...

הם הגיבו בביגלוג עדין על יומרתה של ממשלת-ישראל למלא תפקיד זה. אמר בר-שעתו מדינאי מצרי בכיר בקאהיר לחבר-כנסת ישראלי: "אם תפרוץ מחר מהפכה בכויית - מי יוכל לחשו לעזרת השילטון הקיים? האם יזמין השייח' את הצבא הישראלי? הרי זה מגוחך! רק הצבא המיצרי יוכל למלא את השליחות הזאת."

וזה נכון. כמוכב, באותה המידה בסעור דיה ובעומאן, בקטר ובאמיריות הערביות המאוחדות. זה נכון גם לגבי התערבות אפשרית נגד המישטר הפרו-סובייטי בר-רוס-תימן, בחבש המארכסיסטית, ובעיקר בלב של מועמר קדאפי.

שיניים חורקות. מכל הבחינות ה-אלה, חינוש הצבאי המיצרי והפיכתו לכוח-התערבות מאומן ויעיל הוא אינטרס אמריקאי ממדרגה ראשונה.

זה היה ברור גם בעבר. אבל הלווי-הישראלי החוק הצליח למנוע, או לפחות לעכב, את התגברותה המהירה של מגמה זו. ואילו עכשיו, אחרי שהשלום הישראלי-מצרי נכנס להילוך מתקדם, עם מסיר-רת שדות-הנפט, קשה לישראל לטעון נגדה.

המסכיר הישראלי המצוי באמריקה יע-מוד עתה לפני ברירה קשה ביותר: האם להתנגד לאספקת נשק אמריקאי למצריים, שהיא ב-תבריתה של ישראל - או לש-תוק.

יחסי ישראל-מצריים הגיעו עתה לשלב עדין ביותר. מצריים עומדת לשלם את התשלום המעשי הראשון שלה למען הש-לום, על-ידי כינון השגרירות בישראל. משום כך בטוחים האמריקאים כי ממשלת-ישראל תצטרף, לבלום את פיה, אם כי תואל חריקת שנינים צורמת.

עיו התכנסו, החליטו לפנות אל ראש-הממשלה בבקשה מזורה מאין כמה: ש-יכריח אותם להצביע נגד רצונם המוצהר. השיטה: להחיל על הצבעה זו את תקנת חוק-המעבר, שהומצאה על-ידי דויד בן-גוריון, ושמנחם בגין התנגד לה בחריפות בלתי-מרוסנת. הסעיף קובע שניתן להפוך הצבעה מסוימת להצבעת-אימון, ולכפות על כל חברי הקואליציה להצביע בעדה.

התכסיס עצמו מפוקפק ביותר. ב-גור-ר יון לא המציא את התיקון כדי להטייל את מרותו על חברי סיעתו שלו. לשם כך היו לו מכשירים אחרים. התיקון בא לה-טיל מרות על השותפים-הזוטרים לקוא-ליציה, ובעיקר הדתיים. אין בחוק-המעבר דבר המחייב את חברי סיעת-השילטון העיקרית להצביע בעד הממשלה, כיחידים.

אבל מידת האמת המישפטית של תכסיס זה אינה חשובה. הוא נועד רק לספק תירוץ לתעלולנים של הליכוד להפטר את הבטחותיהם לציבור. ולשם כך הוא מספיק.

יחסים מרחביים

השוטר של המרחב

בגין רצה לזכות

בתפקיד - אך

סאראת זכה במיכר

איש לא הודה בכך בגלוי, אך המאורעות באיראן מילאו את לב הצמרת הישראלית בירושלים בשימחה עזה.

גרמה לכך ההכרה כי תעלוליו של האיי-תאללה רוח-אללה חומייני ואנשיו, חוטפי הדיפלומטים האמריקאיים, יגביירו